

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	Kamenjašević Adnan		
Naziv studija	Književnost i kulturni identitet		
Matični broj	164		
Odobravanje teme za stjecanje doktorata znanosti (staviti križić u polje)	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Fatima i Ibrahim Kamenjašević		
Datum i mjesto rođenja	07.07.1984.		
Adresa	Ismeta Mujezinovića 26, Tuzla 75 000, BiH		
Telefon/mobitel	++387 61 870 205		
e-pošta	adnan_kamenjasevic@hotmail.com		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (kronološki, od novijega k starijem datumu)	Pedagoški fakultet u Zenici, odsjek Engleski jezik i književnost 2007/2008 Srednja Medicinska škola u Tuzli, opći smjer 2002/2003 Osnovna škola „Banovići“ u Banovićima 1998/1999		
Radno iskustvo (kronološki od novijega k starijem datumu)	UKC Tuzla, prevodilac engleskoga jezika 2006-2009, O.C. „Pinkland“ Banovići, vođa projekta „Muzikom protiv nasilja“ 2004,		
Popis radova	Udruženje za kulturu Novo Sarajevo „PRVA KNJIGA“ 2010, odlomak iz romana „Pogled u nebo“, „5 Novosarajevski književni susreti 2011“, književna identifikacija, rad „Venera“		
Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima	Međunarodna književna manifestacija „5 Novosarajevski književni susreti 2011“		
NASLOV PREDLOŽENE TEME			
Hrvatski	Pamćenje i identiteti u suvremenim usmenim predajama Tuzle i okoline		
Engleski/njemački (za one koji žele da im se odobri pisanje rada na stranom jeziku)			
Jezik na kojem će se pisati rad	Hrvatski		
OBRAZLOŽENJE TEME			

Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	<p>Iz prethodnih terenskih uvida može se zaključiti da i u naše vrijeme postoji usmena tradicija pripovijedanja. Stoga, ova disertacija zahtijeva od kandidata terenski rad na sakupljanju i znanstveni opis sakupljene građe. Relevantnost grade propituje se u njenom samjeravanju sa drugim dostupnim zbirkama ovih prostora. Sakupljena građa biti će dodani dio disertacije, a što se tiče njenog opisa on će teći u dva pravca: jedan podrazumijeva teorijsko bavljenje predajama kao narativima, njihove tematske i strukturalne klasifikacije, a drugi podrazumijeva tretiranje predaja kao oblika kulturnog pamćenja, u kojemu pamćenju onda prepoznaju se različite vrste identiteta. U folklorističkome bavljenju predajama uvažavaju se i primjenjuju rezultati Maje Bošković-Stulli, Vlajka Palavestre, Esme Smailbegović, Aiše Softić, Zoje Karanović, Vladimira Proppa, Carla W. von Sydowa i drugih, a u onome dijelu koji se kreće prema teoriji kulture ponuda je prilično obimna i raznovrsna.</p>
Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (za one koji žele da im se odobri pisanje rada na stranom jeziku - maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	
Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)	
Pretpostavka je da naše vrijeme nije baš naklonjeno usmenoj tradiciji i da, shodno tome, ne postoji bogatstvo usmenopoetskih i usmenopripovjednih oblika kao u stoljećima prije našeg. Međutim, iz različitih i svakodnevnih kontakata sa suvremenom zbiljom može se doći i do drugačijih zaključaka. Naime, iza ove stereotipizirane predodžbe krije se nešto što ne odgovara samoj predodžbi – usmena tradicija nije mrtva, ona, naime, traje i danas u ovome vosoko tehnologiziranom društvu. Oblici i forme možda ne odgovaraju standardnim, kao što, možda, ni sadržaji nisu isti. I u poetskoj i u proznoj sferi preuzimaju se i prenose neki usmenoknjiževni oblici sa izvjesnim modifikacijama i u reduciranim obimima. Konkretno, predaje, kao važan usmenopripovjedni žanr u bosanskohercegovačkoj usmenoj književnosti, pamte se i predaju i u našem dobu, čuvajući tako vezu sa nekada vrlo razvijenom tradicijom.	
U južnoslavenskim znanostima o usmenoj književnosti u prošlome stoljeću bilo je više projekata na sakupljanju i istraživanju predaja, iz čega bi se mogao steći utisak da je ovaj segment usmene književnosti dovoljno istražen. Ako i jeste tako postoji nešto što se zove vremenski odmak, koji odmak onda unosi mogućnost novih pogleda na istu materiju. Ali, ni materija, s obzirom na njenu prirodu, ne može biti ista: smisao usmenoga pripovijedanja/predavanja i jeste u promjenama forme i sadržaja. Vremenski odmak i (ne)izmijenjeni oblici i sadržaji povlače tako za sobom niz znanstvenih pitanja koja traže elaboraciju.	
Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)	
Teorijsko utemeljenje rada je dvostruko: na jednoj strani su radovi o samim predajama, a na drugoj – teorijski radovi o pamćenju i identitetima. Iz dosadašnjih istraživanja i radova o predajama treba se posebno fokusirati na one Maje Bošković-Stulli, Vlajka Palavestre, Esme Smailbegović, Aiše Softić, Zoje Karanović i dr., ali i na rezultate svjetske folkloristike (Aarne-Thompson, V. Propp, C. W. von Sydow i dr.). Navedeni autori su na različitim prostorima bivše države sakupljali i istraživali ovu građu te, u samjeravanju sa dostignućima u svjetskoj folkloristici, ponudili svoje rezultate, između ostalog, u vidu različitih definicija i klasifikacija.	Kao nužnost našeg vremena nameće se potreba, osim za čisto folklorističkom, za dodatnom teorijskom ovjerom sakupljene građe. Naime, usmene predaje u današnjem trenutku sigurno nose u

sebi niz mogućih odgovora na upite o pamćenje: šta se sve pamti, ko pamti, kako pamti i zašto pamti? S druge strane, pitanje identiteta onoga koji pamti, individualnog i kolektivnog, kao i identitarna pripadnost zapamćenih sadržaja, dodatno provociraju.

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Prvo, sakupljena građa moći će se komparirati sa prethodnima, te time otvoriti prostor za niz relevantnih zaključaka o istosti ili različitosti građe, ako o istosti onda i odgovore o nepromjenjivosti formi, ako o različitosti, onda odgovore o uzrocima promjena. Također će se moći testirati građa spram prethodnih klasifikacija, ali i klasifikacija spram same građe. Bit će, također, vrlo zanimljivo propitati odnos ispričanih sadržaja spram mjesta gdje su ispričani/zapamćeni (priča i prostor), kao i odnos sadržaja prema trenutku pričanja/pamćenja (priča i vrijeme). Uz sve navedeno, zbog toga što sličnih istraživanja nema u posljednjih nekoliko desetljeća, ovime će se popuniti nastala praznina, a za one koji dolaze, ostati kao važna referenca za dalja istraživanja.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Ova doktorska radnja generalno mora sadržavati dva dijela: praktični sakupljački i opisni teorijski. U praktičnom dijelu cilj je da se dođe do relevantne građe, one koja je naslovom zadata, na metodološki ispravan način, a to znači vjerodostojno bilježenje građe sa svim drugim relevantnim informacijama za ovu vrstu posla metodom intervjuja. Veoma je važno prilikom prikupljanja građe uradi isto sa različitim lokalitetima kao i zapisati ih glasovno (na vrpcu). Zapisivanje na vrpcu po diktatu time predstavlja vjerno bilježenje čime se ostvaruje neuplitanje u kazivačev stil i jezik kao i njegov foklorističko-etnološko porijeklo. Tako sakupljenu građu neophodno je zatim podvrgnuti temeljito opisu: najprije čisto filološkom metodom o kazivačicama/kazivačima i lokalitetima, a potom je komparativnom metodom staviti u realiciju spram prethodnih zbirk predaja na južnoslavenskim prostorima. U teorijskome dijelu moraju uslijediti određene sistematizacije i klasifikacije građe prema aplikativnim modelima, a za one primjere koji se ne mogu uklopiti u postojeće – ponuditi eventualno neke nove modele. Pretpostavka je da će se prema čisto naratološkom modelu sakupljene predaje moći razvrstati u dvije grupe – memorati i fabulati – a prema tematskom principu na historijske, etiološke i demonološke. U trećem dijelu rada slijedi teorijsko propitivanje usmenih predaja induktivno-deduktivnom metodom kao oblika pamćenja savremenog bosanskohercegovačkog čovjeka unutar zadatih identiteta.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Cilj ovoga rada je da se na relevantnom uzorku dokaže postojanje usmene predaje čak i u velikim i suvremenim gradovima kao što je grad Tuzla u naše vrijeme, i da znanstveno opiše sakupljena građa, a to podrazumijeva valoriziranje usmenih tekstova te svakovrsna klasifikacija. Paralelno tome pokušat će se doći do, u savremenoj književnoj znanosti važnih pitanja pamćenja i identita: šta se sve kroz usmene predaje pamti, kako se pamti i zašto se sve to pamti. Na koncu čekaju i pitanja identiteta: koliko i da li uopće predaje daju svoj doprinos izgradnji bilo kojeg identiteta.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. *Antologija bošnjačke usmene priče* (1997.), ur. Aiša Softić, Sarajevo
2. Biti, Vladimir (1981.), *Bajka i predaja*, Zagreb
3. Bošković-Stulli, Maja (1967.), *Narodna predaj o vladarevoj tajni*, Zagreb
4. Bošković-Stulli, Maja (1991.), *Pjesme, priče, fantastika*, Zagreb
5. Bošković-Stulli, Maja (1983.), *Usmena književnost nekad i danas*, Beograd
6. Bošković-Stulli, Maja (1997.), *Usmene pripovijetke i predaje*, Zagreb
7. Bošković-Stulli, Maja (1986.), *Zakopano zlato. Hrvatske usmene pripovijetke, predaje i legende iz Istre*, Pula

8. Bošnjačka književnost u književnoj kritici, knjiga II, usmena književnost (1998.), ur. Munib Maglajlić/Đenana Buturović, Sarajevo
9. Karanović, Zofija (1989.), Zakopano blago: život i priča, Novi Sad
10. Palavestra, Vlajko (2004.), Historijska usmena predanja u BiH, Sarajevo
11. Propp, Vladimir Jakovljević (1990.), Historijski korijeni bajke, Sarajevo
12. Propp, Vladimir Jakovljević (1982.), Morfologija bajke, Beograd
13. Smailbegović, Esma (1986.), Narodna predaja o Sarajevu, Sarajevo
14. Softić, Aiša (2001.), Usmene predaje Bošnjaka, Sarajevo
15. Softić, Aiša (2005.), Zbornik bošnjačkih usmenih predaja, Sarajevo

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavila/o temu doktorskog rada (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku, 08.09.2011

Potpis

Adnan Kamenjašević

Napomena

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u električnom i u tiskanom obliku – potpisano – referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.